

Bom haj Bóh!

Sy-H spěval,
Pilnje dělal,
Strowja ū
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróčny
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swérny
Přez spar mérny
Čerstwoć da.

Njeh ty spěwaš
Swérne dželaš
Wšedne dny;
Džen pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoči ty.

Z njebes mana
Njeh si khmane
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Klž Bóh poda,
Wokrew ū. P

• Sserbske njedželske lopjeno. •

W Budyschinje, 25. januara 1925.

Cíjichéz a naklad Ssmolerjez knihiczschečeńje a knihańje sap. družst. s wobm. rus. w Budyschinje.
Wušadža kóždu žobotu a płaże na měsacz 15 slothch pjenježlow.

3. njedzela po 3. kralach

Rom. 12, 17—21.

Scéne na 3. njedželu po kralach powjeda wo hejtmanje w Kapernaum, kotrehož wotrocž ležesche czežko khoru a kž Jesuž proklyscze, so by jeho sažo wustrowil. A hdž džyscze Jesuž i njemu pschińcze, wobaraſche wón jemu a ménjesche, kaž běchu jeho wotrocžlojo na kłowo poſkluschni, tak wěſcze dožahało jeniczke kłowo Khrystužowe, so by wotrocž sažo strový byl. A Jesuž ſo teht džiwasche a prajesche: Wopravdže, ja praju Wam, tajku wěru njejkym w Israelu namakal. W ežim wobstejesche tajka wěra tamneho hejtmana? W tym, so mějesche połne doŵrjenje do Jesom Khrysta a so wschu pomož wot njeho woczałowasche. To ſo žada hiſcze dženža wot kſhesczijana. Wěru dyrbimy měcz, tak móznu, so jej njeje nicžo pschewyžke, wěru, kotaž horu pschekadži. Pschetož to je zyle wěste, so w tym, ſchtož kſhesczijanstwo ſej wot naž žada, nicžo njeſamóžem i naschim roſom. Tutu wěru trjebamy, so wěmy, so njeſtejimy žami, ale so žměny ſo spuſchczeč na pomož nascheho sbóžnika, hdžez ſo wa to jedna, so bychimy ſwoje žiwnjenje wjedli tak, kaž ſo to Bohu spodoba. Tajku wěru do pomož Jesom Khrysta namakamy tež w tym, ſchtož ſo tu w stavje s lista na Romskich tež wot naž žada, pschetož bjes njeho nicžo njeſamóžem i teho, ſchtož tu žlyſchimy. Wono je ſo drje prajilo: Dobre sapłacžicž ſe ſlým, to je po čertotorskim waschnju; dobre sapłacžicž i dobrym, to je po waschnju człowskeje natury; ale ſte sapłacžicž i dobrym, to je po waschnju kſhesczijanow. Tute poſlone ſteji w křjedzisnje naſcheho městna ſe ſhwjateho pižma, a wono ſej žada wot naž luboſć tež pschecžiwo njepſcheczelej.

- I. Cžehodla masch njepſcheczelow?
- II. Kac džesč ſich pschewinycz?

Zbyl 12. stav lista na Romskich předuje nam, kaž mamy wucžbu Jesom Khrysta pschekadžicž do praktiskeho kſhesczijanstwa, we wschodnym ſiwnjenju, a niz jenož na kniesowym dnju, w naschim ſadzerzenju pschecžiwo naschim bližšim. A drje ſobu naježsche ſo tu wot naž žada, so dyrbimy luboſć wopokaſacž tam, hdžez žm̄y ſloſež ſhonili a cjerpili wot naſchich ſobuczlowejſow. Sznano je nam tu zyle wuzitne, so ſej roſdwojenje pytanym na praschenje, kaž drje i temu dónidze, so mamy njepſcheczelow, kž naž hidža a pschecžehuſa. Swérny kſhesczijan směje njepſcheczelow hižom dla ſwojego ſtejſchę jało kſhesczijan. To je to stare njepſcheczelstwo ſiwneta, kotrež tak dołho wobsteji, kaž je hrěch na ſiwcze. S tym dyrbisich licžicž, tajkemu njepſcheczelstwu njemóžesč wucžeknycz. A w tutym njepſcheczelstwie njebudže měr, khiba ſo ſo ſiwt wobrocži. To je njepſcheczelstwo, w koſtrym ſtejachu pižmawuženi a farisejszy pschecžiwo Žanej hiſcze-nikej, kž běſche i nim prajil: Wy jeschjerowa ſchlachta, ſchto je wam poſaſał, pschichodnemu hněwui cžeknycz? So tajke njepſcheczelstwo wobsteji, to ſhonisch tež ty, hdžez ſo džeržiſch i wěrje, i twojemu knjeſej a ſbóžnikej. A znano njeje tuto njepſcheczelstwo hiſcze ſenje tak móznie ſwoju kłowu poſběhnylo, kaž w tutym naschim čaſzu, hdžez ſe wſchitkimi ſredkami ſo wojuje pschecžiwo Khrystužowym králestwu, hdžez ſu moži pschi ſtuktu, wschu wěru ſaniczeč a wutorhacž i wutrobow thch, kž ſo hiſcze džerža i temu knjeſej. Wěmy, ſo tu njemóže měr bycž, so dyrbimy na ſtraže ſtač a wojovacž a ſo wobaracž, so by naſcha duscha njeměla žaneje ſchody. To je to, ſchtož Jesuž měni, hdž praj: Ja njejkym pschischt, měr pschinjescz, ale mječz.

Potajkim s njepsczechelskem dyrbi kchesczijan rachnowac. Ale hetval, we wschodnym žiwienju, kaž wjèle je tam njetrjeba- ſkeho njepsczechelskwa. Hdyž bližscho pruhujem, kajte kradne pſchicznih namakam dha husto, kotrež ſu ē njepsczechelsku wjedle. Dha je woſebje jaſyk, tutón ſtaſ, s kotrymž dyrbjeli Boha kchwalcz, kiž dželi czlowjekow. Geniczké klowisko načzini husto najwjetſchu ſchłodu, a hdzež býchu dyrbjeli czlowjekojo to mérje hromadze žili býz, tam žerje ho hněw pſchezo hľubſcho nutes do wutroby, a tajka roſkora dže husto dale na džeczi a džeczi- džeczi.

Kaž wjèle njepsczechelskwa nastanje pſches pjenjeznu luboſcz, naſhonjenje, kotrež woſebje husto czinim tam, hdzež maja džeczi ho dželicz do teho, ſchtož je luboſcz starscheju jím ſawostajila. Schtó njeje wo doſhich, drohich a miersanja połnych ſlórzbach, kotrež ſu ho wjedle dla mjesow mjes ſuſodami, husto dla wuskeje ſmuſki kraje, dla někotrych ſchtomow, ſedma ręce hódnich. A kž ſam do tajkeho njepsczechelskwa ſapleczeny, kž hižom ras prawje pruhoval, hacž je jenož twoj bližschi we winje, abo hacž nimasch tež ty ſtwoju połnu mérnu winy pſchi tym? — A waſchnie tajkeho njepsczechelskwa je, so ho pſchezo hľubſcho ſakorjeni, so budże pſchezo czeſcho, ja woſtronicz, czim dlěje traſe. A pſchezo czinim ſaſo to naſhonjenje, so w nim ſphyta jedyn druhemu ſloſcz czinicz, a hdzež dyrbjat mér knježic, tam namakam njeſer. To pak njeje waſchnie kchesczijanstwa a tehoodla ſtajmy ſej dženža praschenje a hladamy, kaž namakam wotmoſtjenje na njo:

Kaž chzech twojego njepsczechela pſchewinyc? Hischcze ras chzem tu hnydom do předka prajic, so je to ſobu najčežſche, ſchtož ho wot kchesczijana žada. A tola njecham ho teho bojecz. Paulus tu praji: Njeplacze ſikomu ſloſcz ſe ſloſczu. Wjèle je hižom s tym dobyte, so jako kchesczijenjo czinim po tuthm žadanju. Njedaj ho wot twojego njepsczechela na tutón pucž nuſowac, so ho proujiesh, kaž moſt jemu kchwodu czinicz. Sso wě, to njebudże pſchezo zyle lóhke, woſebje potom niz, hdzž ſo wěſch w prawu. Dha cze wſho w tebi wabi, so by ho wjeczil. Ale dha dyrbiſch wjedzec, so cze ē tajkemu wjeczenju njehtuje twoj ſbóžnik, ale to czini ſty njepsczechel, kiž ma ſtwoje wjefele na tym, ſo njehtujesz na prawym pucžu; a pſcheczitwo tutemu nje- pſcheczelrej rěka: ho woſarac ſe wſchej mozu, ſo njebh pſchischof do jeho woſtroniczwa a ſ tym do ſatamanſtwa. — Ale čakaj jenož, Bože klowo dže ē tebi hischcze zyle hinal: Je-li tehoodla twoj njepsczechel hódn, naſycz jeho; chze-li ho jemu pici, napowaj jeho. Pſchetož hdzž to czinicz, budžes hch ſehliwe wuhlo na jeho klowu na hromadzic. Njedaj ho ſlemu pſchewinyc, ale pſchewin ſy to ſte ſ dobrym. — A wěſch, w kajke myſli masch to czinicz? Niz tak, ſo by hordy był a ſ tym ho ſtajil wſchę twojego njepsczechela, ale w prawej kchesczijanskiej poniznosczi, w kotrež wěſch, ſo kž tež ty hubjeny hréſchyn czlowjek, kaž wón ſam, a ſo kž tež ty potřebny bohateho woſawania a ſmilneje luboſcze twojego njebjeskeho Wótza.

Schtož ſo tu žada, je najčežſche w kchesczijanskej wucžbie; ale w tym leži tež najrjeńsche dobheze. Pſchetož pſcheczitwo tajkej luboſczi ſo ſkócnzne nichtón njemóže ſamknyc, a naſhonjenje wſchę czakow poſa nam tež, ſo tam, hdzež tajka luboſcz knježſche, kotrež pſcheczitwo wſhemu waſchnju ſweta ſle ſaplačzisze ē dobrym, dyrbijesche tež naſoſledk njeſer rum czinicz rjanemu ſbóžnemu měrej.

Njechaſh tež ty to ſphytač? Nječakaj, ſo by ſkócnzne pſche- poſože njebylo. Ty ſam měl ſ teho najwjetſchu ſchłodu. Gsyli prawy kchesczijan, dha wſchat tež hinal njemóžeſh. Hdyž wěſch, kaž cze džerži a woſdawa luboſcz kchrystuſzowa, dha budże tež twoje zyle žiwienje luboſcz, ſ kotrež ſcžehuje mér tu na ſemi

a jumu mér we wěčnosczi. A temu pomhaj tež tebi Bóh pſches ſezom khrysta. Hamjeń.

Evangelska zvřej w Czefſkoſlowackej.

W tu ſhwili pucžuje ſaſtupeč amerikaſſich pſcheterian- ſkich (to ſu evangelske) zvřekwów pſches kraje Evropy, ſo by naležnoſeje enotliwych zvřekwów ſtudowaſ. Je tež Czefſkoſlowacku woſphata a roſprawja někto wo evangelskej zvřekwi a wo evangelskim hibanju w Czefſkoſlowackej. Pſchi tym napomina wſchę evangelske zvřekwe naſcheje ſemje, ſo býchu tuto evangelske hibanje w Czefſkoſlowackej podpjerowale; woſebje ma ſa nuſne, pjenjeſy hromadzic ſa nowotwarz zvřekwów w 12 wulkich woſadach, kotrež běchu pſched ſtrótkim hischcze ſatolske, kotrež pak ſu nětlo ſtverdze ſaložene we evangelskej wěrje. W ſwojim namolwienju praji mjes druhim něhdje tole: „Wo nowej reformaziji w Czefſkoſlowackej je ho hižo wjèle piſhalo; wobſtejnoscze wostaja pak wſchę roſprawju daloko ſady ho. Wostawaja tam dale ſatolske zvřekwi woſthileni. Njeſchelnaju nicžo, hdzž praju, ſo mam nadžiju, haj tu wěſtu dowěru, ſo budže Czefſka ſ wulkej wjetſchinu ſaſo evangelska, hdzž ſu evangelszy ſwolniwe, evangelskich wěrybra- trów w Czefſkoſlowackej podpjerac.” Roſprawječ dopomina woſebje te kraje, kotrež ſu w lepskich wobſtejnosczech žiwe, kaž woſebje ſendzefka a Amerika, na ſamolwitoſcz, kotrež maja pſchi tajkime roſwitanju evangelskeho hibanja w Czefſkoſlowackej.

Tale roſprawa drje wěſcze naſ wſchę ſara ſajimuje, a to czim bôle, dokež tola ſatolska zvřekwi runje w tutym ſecze, kotrež je bamsch ſa ſhwiate prajil, wſchę možy napina, wſchę njeſatol- ſkich kchesczijanow ſwabicz wróčzo do romſko-ſatolskeje zvřekwe. Mam ſu potajkim pſchi wſhem tajkim prózowanju romſko-ſatol- ſkeje zvřekwe tola jene tajke wulke a woſchérne evangelske hiba- nje, jenu nowu reformaziju, kaž roſprawječ praji.

Zvřej a ſtat.

Njeſatovo piſachmy, ſo je Pólska wſchelake ſhwiate dny woſtronila, kaž n. pſch. kóždy druhí a tſecži džen ſulkich ſhwiatych dnjow. To njeje jenož njepsczechelskwo pſcheczitwo zvřekwe ale tež ſdobom ſamanje wucžinenjow, kotrež buſhu pod do- hladowanjom ſwiaſka ludow mjes Němſkej a Pólskej w Genu ſwucžinjene. Tam ſo žada, ſo dyrbi ſo pólska wyschnosc ſvřekwe pſchecz, jeli ſo chze hacž dotal woſkhowane ſhviate dny woſtronicz abo pſcheměnicz. Wo tym pak, ſo bu evangelska zvřekwi do tuteho tak hľuboſo do ludoweho žiwienja pſchimazeſho wu- ſaka praschana, njeſkym hacž dotal nicžo ſkyſcheli. — Hacž budže ſo ſchtó wo to starac, ſo Pólska na prawa zvřekwów, tež evangelskeje mjeſchinu džitva?

Tež franzowska evangelska zvřekwi ho hotuje, ſhwich ſaſtu- pjerow ſa konzil abo ſhromadzisnu evangelskich zyleho ſweta wo- licz, kotrež ſo w Stockholme ſeňde. Dokelž ſu w Franzowskej poſnjo druhim krajam jeno mało protestantow, budže Franzowska na konzili jenož ſ 4 woſpóſlanzami ſaſtupejena; wſho hromadze budže tam to na 600 ſaſtupejow.

W Pruskej ſměja 24., 25. a 26. januara ē přenjemu rafej po nowej zvřekwinej wuſtawje zvřekwine wólbh; wola ſebi woſadne ſaſtupejſtwa (Gemeindetörperschaften). Tute wola potom ſy- nodu ſa zvřekwin wófrjež a ſynodu ſa zvřekwin provinzu; ſynody zvřekwiných provinzu wola ſkócnzne generalnyodu abo hlownu ſynodu.

W Saſkej ſu na tym, nowu wuſtawu ſ 1. kaprleju ſawjeſz; hacž to pſchi tym wostanje, njeje hischcze zyle wěſte. Dyrbjalo-

to pſči tým twostac̄, dýrbjašo potom tež nowe ſariadovanie ſu-
ſizy hotowe byc̄ a tež to praschenje roſbudžene, hac̄ ſerbske wo-
ſadly ſerbskeho ſuperintendentu dóſtanu abo hac̄ niž, t. r. hac̄ bo-
wěz hinač ſariaduje.

W tuthykh měřazach nám v novovolšku do zhréfwiných sastu-
pjérstwo a bo přjóděstejerstwo. Potojza saступjero wuſtupí
psches wulkožowanje; sa wulkožowaných maja ſo novi wolicz;
wulkožowani móžeja ſo wuſtowicz. Tuž njech ſo wožadni wo to
poſtaraja, ſo cži praví do tuteho saступjérſta pschińdu, cži praví,
lotsiž ſnutschlownej možu wěrh tvarja knjegove fraleſtvo ſe klo-
wom a ſe ſtutkem a ſe žitvjenjom. Zhréfwiňi přjóděstejerjo maja
wožebje nětſle w tutym čaſu wožebite a wožebne nadawki.

Wschelße f blissa a f datofa.

Sserbska předářska konferenza bě žo pónđželu, 12. januara, w Sserbskim domje k swojemu hodownemu poředzenju seschla. Po řawodnej modlitvje spominasche pschedžyda k. f. Domaschka na seniora ſerbskich niz jeno ale do zyla ſakſich duchovnych a býwſcheho dolholétneho pschedžydu předářſkeje konferenzы, k. fararia Vic. Mróſaka = Hrodžiſččanského, kotryž je drje po 52 lětnej ſlužbje na wotpocžink ſchoł, kotryž pak chze ſivoje možy, dožhož Bóh tón ſenjes je hiſchcze ſpožči, k tomu nałożicž, ſo Budyschinsku wožadu jako duſchepaſthr ſastara. Do tuteje ſo k 1. měřej pschedžydl. K. farar Řiſcher = Budyschski je tón druhí, kotrejuž pschedžyda ſivoje ſlова wěnuje; je w ſańdženym měřazu ſívój 25-létny ſastojnſki a wožadny jubilej ſtvjeczil. K. fararjej Matek = Bartſki a Handrik = Huſcžanskí ſtaj po dlěſchej abo krótſchej khoroscži ſažo mjes nami; běſchtaj ſ wutrobnymi pschedecžemi witanaj. — Pschedžyda roſprawja wo ſerbskich kurſach abo roſwucžowanjach ſa ſerbskich duchovnych, kotrež je naſch krajny biſkop nam ſmóżniš; dalsche roſwucžowanja ſczěhuja. Rad ſkyſchi-ny, ſo je hižo psched měřazami naſche ſatſke konſistorſtvo ſtipendium ſa ſerbskeho bohožlowza pschi Lipſcžanskéj univerſicje wuſtajilo; tutu pomož dôstanje tón ſtudenta, kotryž ſo w ſerbskej rěči wudospołnja a ſlubi, ſo chze po dokonjaných ſtudijach w ſerbsko-němſkých wožadach w Šakſkej ſivoje ſastojnſtwo ſastawacž. To je pohor a pomož ſtudowazym a ſtarſchim, a to je cžim bóle witane, hdýž tola ani na universitach ani we wyschich rjadownjach gymnaſija nimam ſerbow, kotsiž býchu bohožlowſtvo ſtudowali. Tutoň nam ſerbam hrožazh ſtrach wožhoczenja wotſtronicž, dýrbi pschede wſchém nadawſ býč teho tak mjenovaneho „ſwjaska ſerbsko-němſkých wožadot.“ Wo tutym ſo dale jednaſche. Pschi tym ſo wobžaruje, ſo je ſo tutu dobra wěz, ſa kotruž ſo w konferenzu hižo lěta dolho džela, do zyle něſchto druhého pschedwobrocžicž mohla, kaž to „ſapóžlane“ w „Sserbskich Nowinach“ a tež němſkých nowinach poſtuju. Zyla wěz, ſa kotruž je tež hižo načiſl wuſtaſkow hotow, je a móže jenož tak měnjenia býč, ſo ſo ſerbsko-němſke wožadu ſjednocža do ſwjaska, kaž je to po nowej wuſtaſwie móžno, a pschede wſchém ſhromadnje prózuja wo to, ſo je tu dorost bohožlowzow a organistow, dale tež wo wudacze knihow atd., kotrež ſo w Božich ſlužbach trjebaja, a wo roſſchěrjenje nabožnych ſpižow, a ſkonečnje wo to, ſo ſo wožadam we wožebithych muſach bratrowska pomož dôstanje. Tak je to načiſl. Tutoň pschedpołoži ſo zýrkwinſkim pschedſtejicžerſtwam, kotrež ſu ſ wulſeho džela hižo pschihložowale, a ſdobiom tež zýrkwinej wyschinoſcži, ſo bý ſo wěz po móžnoscži ſpěchowala. Tutoň ſwjask nima tuž niežo cžinicž ſ někajkim wotschežipjenjom ſerbsko-němſkých wožadot ſ krajneje zýrkwie; wopacžne je tež to wudawanje, ſo maja naſche ſerbsko-němſke wožadu telko ležomnoſcžow, ſo mohle ſo ſame ſdžeržecž, haj ſo býchu potom zýrkwinie dawki wo telko a telko mjeñſche býte. Wěžhwuſtojní býchu tu

zylé něchto druhé wulicžili. Brášchenje ſerbskeje ſuperintenden-
tury, ſa fotruž ſo w ſerbskej konferenzy tež hžo lěta doſho džela,
níma žama a ſebi ſ tuthm ſwjaſkem níčo cžinicz, býchmyli paſ
ſerbskeje ſuperintendentury ſa naſche woſadu dóstali, by ſ tym
wěz ſwjaſka ſpěchotvana býla. Wo ſerbskej ſuperintendenturje
njeje hishcze poſlednje ſłotocžko rěčane; ſerbska předaſſka kon-
ferenza žada ſebi, ſo by wodžer a pschedſtajený ſerbsko-němſkých
woſadov ſerbskeje rěče mózny byl a ſo by ſo tuž pſchi nowoſa-
radowanju lužiskeho zhrkwinskeho woſrjeſa wěz tak ſrijadovaſa,
ſo býchu ſo ſerbsko-němſke woſadu do jeneho zhrkwineho wo-
ſrjeſa ſjednocžile, abo fotruž by pod wodženjom duchovneho ſtaſ,
fotruž je ſerbskeje rěče mózny, t. r. ſo by tutón woſrjeſ ſerbskeje
rěče mózneho ſuperintendentu měl. Tuto žadanje pschedpoſloži
konferenza tež k. prezidenteji, hdvž pſchiindže, kaž je lubjene, jednacž
wo tutej wěz. Šso žamo wě, ſo je tutón zhrkwiny woſrjeſ po-
tom jenož wotdžel naſcheje ſakſeje evangelskeje krajneje zhrkwje;
do zylá njeje woſadze jako tajſej po ſalonju móžno ani wuſtupicž
i krajneje zhrkwje ani ſo wot njeje wotdželicž. — Pſchi tym ſo
tež na Rakežy ſpomina a na zylu roſſoru woſadu ſe ſakſkim kraj-
nym konsistorſtvoſ, ſ fotrejež tež tamne wſchelake „Sapóžlane“
dla ſwjaſka a dla ſuperintendentury wuſhadzeja. Tuta zylá na-
ležnoſć ſo wſchelakich pſchicžinow dla wulžy jara wobžaruje. —
Pſchedžyda knihovneho towařſtva, k. farař Sarjeň ſlorži na to,
ſo w někotrych woſadach ſo na božna ſerbska wottorhanska pro-
thyka pſchemalo roſſchérja a profy, ſo by ſo tola bóle a bóle roſ-
schérjaſa; je jich hishcze 500 na ſkladze a nimo teho hishcze na
1000 pſchedženakow. Njech tole wſchěch naſabi, ſebi ſerbske
prothyki hishcze wobſtaracž; ſchtóž žam do Budyschina njeprſchiindže
abo hevat ſkladnoſće nima, njech ſo na duchovneho wobrocži.
Wottorhanska prothyka ſa lěto 1926 ma ſo hnýdom pſchihotowacž,
ſo by hishcze předh hacž lětuscha hotowa býla. Domowinje, to-
traž je prothyku pjenježnje ſwěſcžila, wupraji ſo džak. Tehorunja
pſchihotuje ſo wudacze 2. ſwjaſka „Domjazeho předarja“. — To
a druhe ſo hishcze dopraji a tuž njewosta ſa jednanje wo no-
wych ſerbskich ſpěwářskich žaneje ſhwile; to móžemý jenož wob-
žarowacž. Njech je to hłowny dypk žobu ſa pſchichodne ſendzenje,
fotrež drje bórſy budže! Wobdželanje dotalnych ſpěwářskich a
pſchihot noweho wudawka ma ſo hishcze hinač ſarjadowacž hacž
to nětſle je. Hdvž to tak wostanje, ſańdu lěta, předh hacž nowe
ſpěwářſke manu. A to nježmě býč! Pofaſſi, tak to hinač cži-
nicž, ſo poſaſachu; njech na ſaložku tuthy pſchichodna konferenza
dželo tak ſrijaduje, ſo ſo wěz bóle a bóle ſpěchuje.

S Mořacjiz. Do njedželskeho a wožadneho čopjeňka hluſcheja
pschede wschěm tež wožadne powjescze. Nječ tu haſle jenicže je
čítachny thdzenja, a to s Brusseje, pschistajimy tu tola powjescze
s naſcheje maleje wožady, ſo nadžijejo, ſo jeje wjetſche a wulſte
hotry hiſchcze ſczěhuja; naſcha wožada je ſobu mjes najmjeñſchi-
mi ſerbſtoněmſkimi wožadami; ma wscho hromadze 495 wo-
bydlerjow; mjes tuthni je 20 katolikow. Narodžilo je ſo w lěcje
1924 tu 10 džecži; tefko bu jich tež wuſſchěných. Werowanjow
bě jich 5, khowanjow 7; t tomu bu jene džecžatko, tsecži bratsk
s lěto předny narodžených trojníkow, w Drježdžanach pochowane.
Kſchezeňſki ſlub wobnowiło je jich 13 džecži. K Božemu bliděj je
pschischlo do Božeho domu 526; domach wuziwaču Bože wotkaſa-
nje 20; wscho hromadze bě to 546 ſpolwjednych. Čitarjow miſ-
ſionskeho požoſta bě tu 25; „Pomhaj Bóh“ roſdželowaſche ſo psches
faru do 28 domow; nimo teho dostawaju něfotre domy „Pomhaj
Bóh“ ſ póstom; „Nachbar“ čítaja w 13 ſwójbach; ſa poſtajene
folleſty nada ſo 296 hr.; druhich darow a folleſtow 258 hr., n.
psch. ſa miſijonſtwo mjes pohanami bu ſ miſijonſkeho kaſchežita
a wot čitarjow Miſijonſkeho Požoſta nahromadžene 135 hr. —

Wolstarny wopot sa misijonstvo mjes pohanami na hwojedzenju sjiwjenja tuteho leta wucinjescze 150 hr. — Tez w sanidzenym lecze, kotrež ve czezle, wožebje wožadnych pjenježnych wožstejnoscžow dla, je wožada podpjeru dostawowala wot falkskeho krajneho konſistorstwa, dokelž wunoschke wožadnego zyrlwineho dawka nje dožaha sa sdžerženje wožady, a netkli mjenje hacž prjedy, dokelž tez my runje kaž druhe wožady — žanych dohodow s kapitalisow nimam, a dokelž jenicžki knieži dwór hwoje dawki w nashej wožadze njeplacži. — Njech je tuto nowe lěto sa naschu wožadu žohnowane na snutskowym a na swonkowym a njech wona tez dale to hwoje czini sa sahovianje porjadneho wožadnego žiwjenja kaž sa daletvarjenje řenjesoweho kralestwa tu a tam! A tak „Pomhaž Bóh“ czi to dale psches nowe lěto, luba wožada!

Se Schlesiskeje běchu ho powjescze rosschérjale, so je žadlaty mordar Denka pilny řemichihodzec byl a nahladny muž w hwojej evangelskej wožadze. To njebe drje ho bjes wotpohlada stalo a mřjesche žo žobu pschecživo evangelskej zyrlwi. Wožadny farač woſſejwia netk s Münsterberga, so njeje Denka sa požledne 20 lět wjazý do Božeho domu pschishof a so tez njeje zyrlwiných dawkov plocžil; tez njemějescze žo hewak k tajfim, kotsiz běchu sa zyrlwi. S tym ho poroki žamo wot žo pschecživo druhéj stronje wožročza. — Se žamžnym wotpohladom bě žo „hospodowanſku domej“ w Münsterbergu porokowało, so je žo psche malo wožwojich khowanžow, s kotrejž je žebi Denka wožebje wožory phtal, staral. Ale tez tutón dom (Herberge) nima nicžo wjazý s zyrlwju czinicž, njeje tez do zyłka wjazý „hospodowanſki dom“ we swjastku „Schlesiskich hospodowanſkich domow“, ale je wschedna žwětna korcžma. — Podobne nadpady pschecživo zyrlwi bě je na komunisticka nowina cziniła, powjedajo, so je druhí mordar, Angerstein, pschezo bibliju pschi žebi nožyl. Tez to njebe těrno; ale wscho, tez to njemózne, wujivaja, so běchu spytali zyrlwi se schlodžicž. To je dopokaš, so je jím zyrlwi tola pschezo hischeze je na móz, kotrejž ho boja.

W Budyschinje sitčicimu mi, jačo tam požledni ras běch, do ruk: „Evangelisches Gemeindeblatt für Bauzen“. Ve to samodne čižlo evangelskeho wožadnika sa evangelski Budyschin, s pěknym trójnikom wobrasow: wěžaty starý Budyschin, zyrlwi Marije - Marth a zyrlwi Štvi. Pětra. To je neschto swjehelaze a pěkne, so žebi evangelszh Budyschina tajke wožadne kopjenko sbudžicmu. Wěso je němske. My Šserbjo w naschich herbsko-němskych wježnych wožadach mamy tajke wožadne kopjenko hižo, nashe „Pomhaž Bóh“; s najmjeñšha mohlo wonie tajke býč, býči kóžda s naschich wožadov žwěrnícho to hwoje k tomu pschinioschowała, wožebje tajke powjescze a nastawki, kotrež tuto nashe nježelske kopjenko sczinia sa herbskeho wožadnika naschich herbsko-němskych wožadow, a to sakſkich kaž pruskich. Ale na tym to hischeze a pschezo hischeze jara pobrachuje. To je brach a schłoda! Druhe wožady, kaž němska města Budyschina, wutworja žebi tajke wožadne kopjeno, žebi jo sbudžitovši s wulkimi woporami ale pak tez s wulkej luboscžu. My Šserbjo mamy hwoje kopjenko netk hižo 35. lěto ale njeutworimy je žebi k tomu gratej, kotrež nam netkli nisny. Čaž je dženža tez sa zyrlwi hinajski, hacž psched 35 a 30 lětami. Tuž dyrbinty tez my hinač sa njón pschihotowane býč, a to tez s tym, so wsche nashe wožady wježe „wožadne kopjeno“, „wožadnik“ do zyłka, a so je tutón tak wutworjeny a wutwarjeny, kaž žebi to čaž a jeho wožtejnoscze žadaja: K tomu je nisne, so ma kóžda wožada s najmjeñšha jeneho stajneho žobu-dželacžera sa njo a k tomu hischeze druhich, so žo pschihodne nastawki podatwaja, so žo wožadne powjescze sczeleja, so žo wobrasu pschinježu atd. — Tute žadania njeuprajimy dženža k přenje-mu rasej; žmy to woſjet hižo czinili, ale podarmo; to je frudža-

ze, niz tak jara, so žmy podarmo namjetowali a žadali, ale tehodla, so njeje telko pschipostacža a spōsnacža a žobudžela sa tutu nisnu wěz wožadnego a zyrlwineho žiwjenja, kotrež njeje žadanje jenotsliweho, ale čaža a jeho wožtejnoscžow, a to w Sakskej a w Pruskej. Njech je nam tutón postup němskeje wožady pohoń, a runje tak to nucžaze hibanje, kotrež netkli psches herbske wožady dže! Tak kaž hacž dotal to njeostanje. Tak ſo pschemeni to jene — pak to druhe.

Redaktor.

S misijonstwa.

Na hwojedzenju sjiwjenja žmy sa řenjesowe misijonstwo ſta-dowali, — w někotrych wožadach woprupa to na řenjesowym wožtarju, wokoło kotrehož wſchitzh řemischerjo se hwojim duchowym du. Měnimy, so žo njeje herbska wopornitwoſcz sa řenjesowe misijonstwo w čažach inflaziye ſhubila. Čaž inflaziye a zyłky wójnski a powojnski čaž njeje možl ſniežicž misijonist ſtutl. S nowymi a starymi mozami žo rosschérja. A wědomnoſcz žama pschipostacža misijonske dželo. Erlangenſka fakulteta bohožlowstwa je misjonara Gutmann a Lipſčanska fakulteta bohožlowstwa je misjonara Frölicha sa doktora bohožlowstwa pomjenowala. Misjonar D. Gutmann wotpucžuje 20. januara s misjonarom Raum s Amsterdama k horam pod Kilimandscharom w Rařschej Afrizy; tam ſapocžnjetaj s nowa s misijonskim dželom mjes Wadchagga. Misjonar D. Frölich pojedze w běhu tuteho lěta do Rařscheje Indijskeje, hdzej ma žobudželacž pschi s nowapscheloženju tamniſcheje biblike.

S rospominanju.

„P ſchecži w o n a b o ž i n i e wojuja pschezo jenož crossojetojo, kotsiz žu ſacžucze ſa wscho, ſchtož hľuboke, ſhubili. Čim bôle cžlowiek žebje žameho, žiwjenje a cžlowiekow dopoſnatwa, čim bôle tez býče a ſmyžl nabožinh dopoſnatwa.“ —

„Na tutej ſemi dýrbi kóžda duscha hwoje cželo měč, a ſchecžjanſtvo hwoju zyrlwi: roswužowanje, pschiffad, kultus (Bože žlužby) a twjerdy hród. Bjes jeneje widoſneje zyrlwi nebudže zyrlwi bôle a bôle duchowna, ně roſdrjebi žo a roſpuknje. Lehodla: Kíž wž k duchej žo wusnawacze, njeſazpěvajce to, ſchtož je swonkowym twat!“

Listowanje.

Cžecženii dopižowanjo tuteho kopjenka ſu proſcheni, so běchu wsche dopižy, kotrež nježku jenož roſprawy, powjedancžla a podobne, ale kotrež někaſku kritiku abo neschto podobne pschinježu, n. psch. wo herbskich ſpěvařskich, abo wožadnych wožtejnoscžach abo podobnym, niz do cžiſchezečnje podatwali ale podpižanemu redaktorej, a to ſa kóžde cžižlo najpoſdžischo hacž do pónđele prjedy.

Farač Wyratsch, Roſtitz, Post Weifenberg (Sa.).

M. w E. sa 4. p. Ep.

H. w H. sa Sept.

M. w Bu. sa Šer.

Wutrobna próſtwa na wschedch cžitarjow naschego njedželskeho kopjena „Pomhaž Bóh“.

Jena knihovnja trjeba nisnje ſežehowaze cžižla: s lěta 1921 cžižla 1, 12, 30, 32, 45, 50 a 52; s lěta 1922 cžižla 8 a 18; s lěta 1923 cžižla 14, 15, 19, 32 a 39; s lěta 1924 cžižlo 28.

Wſchedch lubnych cžitarjow naležnje prožymy, so běchu, jeſi tute cžižla žamí dale njeſtrjebaja, je nam dobročinwje wotſtupili.

Wudawařnja na lawskich hrjebjach 4.

Samolivith redaktor: farač W y r g a c ž w Rožacžzad.